

РЕШЕНИЕ

№ 2399

гр. София, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,
в публично заседание на 13.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **12292** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145–178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Л. Р. К. от [населено място] ,чрез адв. И. Ф. против мълчалив отказ на Началника на Военна академия „Г.С.Р.“ [населено място] да бъде предоставен достъп до обществена информация, поискана със заявление от 30.10.2023г. , подадено по имейл. По делото е изискана и приложена административната преписка .

Видно от представената административна преписка е приложено Решение №СИ-29-9936/4.12.2023г. с което е предоставен достъп до исканата информация.В допълнително становище от 16.01.2024г. жалбоподателят поддържа искането си и заявява, че не му е предоставена информацията в пълен обем. В молба – становище от 16.01.2024г. мотивира , че въпросното приложение е ключова информация, която разкрива какви съоръжения е възнамерявал да построи наемателя в двора на Военна академия „Г.С.Р.“ [населено място]. Позовава се на писмо от Инспектората на Министерство на отбраната /приложено в делото/ , че изградените съоръжения са незаконни строежи.

Жалбоподателят моли оспореният отказ да бъде отменен като незаконосъобразен, тъй като макар формално да се предоставя исканата информация, по същество това не е така, защото по Анекс №1 от 6.08.2020г. не е предоставено приложение №4 от сключения договор. Предвид това е мотивирано, че оспореното решение само

привидно представлява благоприятен за оспорващия акт, а липсата на достъп до търсената информация по същество обективира мълчалив отказ за предоставяне на исканата информация. Същият се мотивира, че представлява обществена такава по дефиницията на чл.2, ал.1 ЗДОИ като за ответника е възникнало задължение за произнасяне по заявлението, съответно, ако той не е искал предоставянето ѝ, е следвало на основание чл.38 ЗДОИ да постанови писмен мотивиран отказ за това. За основателността на заявлението е посочена нормата на чл.15, ал.1, т.2 ЗДОИ вр. § 1, т.3 ДР ЗДОИ. В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат от жалбоподателя, който претендира и присъждането на направените по производството разноски за внесена държавна такса.

Ответникът по оспорването, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание. В писмен отговор по жалбата, представен с административната преписка, мотивира съображения за допустимост, но неоснователност на оспорването. В становище, постъпило по делото мотивира доводи за недопустимост на жалбата, тъй като исканата от заявителя информация му е предоставена. В условията на евентуалност са мотивирани доводи за неоснователност на оспорването.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Страните не спорят, че жалбоподателят е сезирал Началника на Военна академия „Г.С.Р.“ [населено място] да бъде предоставен достъп до обществена информация, поискана със заявление от 30.10.2023г. , подадено по имейл. Със заявлението е поискано предоставяне по реда на този закон на информацията относно наем на спортни имоти в двора на Военна академия „Г.С.Р.“ [населено място].

По това заявление е постановено Решение №СИ-29-9936/04.12.2023 г.на Началника на Военна академия „Г.С.Р.“ [населено място] , с което на основание чл.28, ал.2 ЗДОИ е предоставен пълен достъп до исканата информация като изрично е посочена предоставената информация. С оглед датата на постановяване на решението и датата на подаване на жалбата съдът приема, че оспорването е реализирано в преклузивния 14-дневен срок, срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт и от лице, което е активно легитимирано да го оспори.

Както се посочи по-горе жалбоподателят е поискал предоставяне по реда на ЗДОИ на конкретна информация – относно наем на спортни имоти в двора на Военна академия „Г.С.Р.“ [населено място].

Търсената със заявлението информация представлява обществена такава по дефиницията на чл.2, ал.1 ЗДОИ - всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Конкретно посочената в заявлението информация има характера на служебна обществена информация – информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Съгласно чл.13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен като може да бъде ограничен, когато тя е 1. свързана с оперативната

подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации); 2. съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Това ограничение според ал.3 обаче, не може да се прилага след изтичане на две години от създаването на такава информация, като при наличие на надделяващ обществен интерес достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава независимо дали са изтекли две години от създаването ѝ – ал.4. Следователно в случая оспорваният е поискал достъп до обществена информация и заявлението му е допустимо, същото е адресирано до компетентен административен орган като не е налице хипотезата по чл.32 ЗДОИ, тъй като се касае до Военна академия „Г.С.Р.“ [населено място] при упражняване на правомощията му в посочения в заявлението период.

При служебно извършения от съда преглед на информацията, съдържаща се в решението се установи, че по Анекс №1 от 6.08.2020г. не е предоставено приложение №4 от сключения договор, в каквато насока са твърденията на жалбоподателя.

Ответникът е следвало да предостави на жалбоподателя търсена от него информация в пълен обем, а не частично. Като не е сторил това ответникът е постановил формално благоприятен за оспорвания акт, но по същество обективиращ отказ за предоставяне на търсената информация в пълен обем, без да е посочил основанията, на което се прави този отказ – правно и фактическо. Това обуславя допустимост на жалбата, обратно на твърденията, изложени в становището на пълномощника на ответника.

Посоченото е достатъчно основание да се приеме оспорения отказ за незаконосъобразен – постановен при допуснато нарушение на изискването за форма, което е съществено тъй като пречатства упражняването на контрол за законосъобразност върху оспорения акт – съдът не може да предполага мотивите на административния орган, нито да допълва изводите му по приложението на закона.

По изложените съображения съдът намери жалбата за основателна и оспореният отказ като незаконосъобразен следва да бъде отменен. Основателна при този изход на спора е претенцията на оспорвания за присъждане на направените по производството разноски. Такива са доказани в общ размер на 10 лева за внесена държавна такса по оспорването.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.174 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 76-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Л. Р. К. от [населено място] отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по отношение на непредоставеното с Решение №СИ-29-9936/04.12.2023 г.на Началника на Военна академия „Г.С.Р.“ [населено място] приложение №4 от Анекс 1 от 6.08.2020г. от сключения договор.

ИЗПРАЩА преписката на ответника за допълнително произнасяне по подаденото от Л. Р. К. от [населено място] заявление за достъп до обществена информация в съответствие с дадените в мотивите на решението указания по тълкуването и прилагането на закона, в 14-дневен срок от съобщаване на решението.

ОСЪЖДА Военна академия „Г.С.Р.“ [населено място] да заплати на Л. Р. К. от [населено място] сумата в размер на 10 /десет/ лева, представляваща разноски по

производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: